

РЕШЕНИЕ

№ 22071

гр. София, 26.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в
публично заседание на 23.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **4929** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано след постановяване на Решение №4149/16.04.2025г. на ВАС по административно дело № 9613/2022г. С Решението е обезсилено решение по АД № 2789/2022г. и делото е върнато за ново разглеждане при съответно конституиране на страните, при следните съображения: Агенция по вписванията, срещу която е заявена претенция по реда на Закона за защита на личните данни във връзка с Регламент 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. се явява администратор на лични данни относно жалбоподателя Х. С., поради което се явява надлежен ответник, а не представляващият я – Изпълнителен директор на Агенция по вписванията.

С оглед горното, е постановено разпореждане за насрочване на делото за ново разглеждане с конституиран ответник Агенция по вписванията.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят Х. С. не се явява и не се представлява. Постъпила е подробна писмена защита, като поддържа и тезата, че не е налице отпаднал правен интерес, въпреки прекратяването на незаконното бездействие чрез заличаване на обработваните данни.

Първоначалното дело е образувано по жалба на Х. Н. С., подадена чрез пълномощника му адвокат Т. Д., срещу отказ да бъдат заличени личните данни, обработвани от АВ по негово заявление, обективирани в писмо с изх.№66-00-118/07.03.2022г. от изпълнителния директор на Агенцията по вписванията (АВ).

Жалбоподателят е отправил искане до Агенция по вписванията да бъдат заличени личните му данни, съдържащи се в дружествения договор на дружество „ГееСПе Концепт“ ООД, обявен без анонимизиране в Търговския регистър.

Жалбоподателят Х. Н. С. твърди, че не е налице законово основание администраторът да обработва личните му данни чрез публикуването им до неограничен кръг от хора. Твърди, че не е давал съгласие за обработването на личните му данни чрез публично обявяване на дружествения договор, а дори и да се приеме обратното, то искането за заличаването на данните представлява по същество оттегляне на съгласието. Навежда доводи за противоречие на разпоредбите на чл.13, ал.6 и ал.9 от Закона за търговския регистър и регистърът на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ) както с нормата на чл.2, ал.2 от същия закон, така и с разпоредбите на чл.7, §3 и чл.17 от Регламент 2016/679. Счита, че е недопустимо администраторът на лични данни да прехвърля отговорността за заличаването на личните данни на физическите лица, в какъвто смисъл са цитираните законови разпоредби от националния закон. Твърди, че след като АВ разполага с техническата възможност да заличава личните данни в обявените актове, когато е задължена от съда да направи това, то следва да може да заличи личните данни и по искане на субекта на данните.

Ответникът не отрича обстоятелството, че по партидата на дружеството в Търговския регистър е обявен дружествен договор, съдържащ личните данни на жалбоподателя в качеството му на съдружник. Твърди обаче, че търговското дружество е също администратор на лични данни и негово задължение е да представи за вписване акт със заличени лични данни, каквито указания са дадени двукратно изрично на заявителя на основание чл.22, ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ, но не са изпълнени. Твърди, че при липса на съдействие от страна на субекта на данните АВ е в обективна невъзможност да заличи посочените лични данни в дружествения договор, тъй като това би представлявало намеса в чужда правна сфера – тази на търговското дружество. Счита, че жалбоподателят следва да отправи искането си за заличаване на личните му данни към управителя на търговското дружество, а не към АВ, която има задължението да обяви представените актове във вида, в който са получени.

Съдът приема жалбата за процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По фактите се установява следното:

Със Заявление вх.рег.№66-00-118 от 08.02.2022г жалбоподателят е поискал личните му данни, съдържащи се в публикувания в Търговския регистър дружествен договор на „ГееСПе Концепт“ ООД, раздел "Актуален учредителен акт", да бъдат изтрети или заличени по начин, по който жалбоподателят да не бъде идентифициран пред трети лица. Посочил е също, че в случай, че бъде прието, че е предоставил личните си данни на основание чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ, то оттегля съгласието си личните му данни да бъдат обработвани чрез публикуването/ обявяването им в дружествения договор по партидата на дружеството до неограничен кръг от хора. Заявено е и искане да бъде изрично информиран за изтриването/заличаването на личните му данни писмено на посочения в заявлението адрес за кореспонденция.

С писмо с изх.№66-00-118/07.03.2022г. изпълнителният директор на Агенция по вписванията е указал на управителя на дружеството Я. Л. П. да представи препис от дружествения договор със заличени лични данни. Изложени са аргументи, че задължението за спазване на законодателството за защита на личните данни е на търговското дружество, което има качеството на администратор на личните данни, докато АВ води, поддържа и осигурява публичността на ТРРЮЛНЦ, обработвайки личните данни в представените актове във вида, в който са постъпили. Сочил, че файловете, които се подават от търговското дружество, не са в машинно четим вид, поради което не съществува нито правна, нито техническа възможност същите да бъдат променени от АВ. Копие от писмото е изпратено и на жалбоподателя.

Предмет на настоящото производство е незаконосъобразното бездействие на ответника, в качеството му на администратор лични данни да спре да обработва данните на С. след сезиране от негова страна и с такова искане.

В подадено заявление до АВ жалбоподателят изрично и недвусмислено е заявил, че в случай, че бъде прието, че е предоставил личните си данни на основание чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ, то заявява оттегляне на съгласието. Хипотезата на оттегляне на съгласието не е изобщо обсъждана от административния орган. Ако бе сторил това, вероятно ответникът би стигнал до други изводи.

Заявлението за заличаване на лични данни е подадено от Х. С. в качеството му на субект на данни по смисъла на чл. 4, параграф 1 от ОРЗЛД.

В това си качеството си на субект на данни той разполага с правата по чл. 15 – 22 от ОРЗЛД, чиято ефективна съдебна защита е гарантирана с разпоредбите на чл. 79 от ОРЗЛД.

Именно субектите на данни са легитимираните по смисъла на ОРЗЛД лица, в полза на които са предвидени правата по чл. 15 – 22 от същия с оглед обработване на личните им данни в съответствие с изискванията и принципите, установени в същия акт на Съюза.

Съдът не приема тезата на Агенция по вписванията, че е получател на лични данни предоставяни от заявителите в хода на регистърното производство, а приема, че съгласно чл. 4, параграф 7 от ОРЗД „администратор“ на лични данни означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. „Обработване“ на лични данни по определението на чл. 4, параграф 2 от ОРЗД означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване. Съгласно чл. 3 и чл. 11 от ЗТРРЮЛНЦ АВ води, съхранява, осигурява автоматизирано подаване на информация за вписаните търговци, клонове на чуждестранни търговци, юридически лица с нестопанска цел и клоновете на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел и свързаните с тях обстоятелства и обявените актове в търговския регистър и в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, на Националната агенция за приходите, както и на други субекти, определени със закон; осигурява свободен и безплатен достъп до базата данни, съставляваща регистрите; осигурява регистриран достъп до делото на търговеца или на юридическото лице с нестопанска цел; осигурява свободен и безплатен достъп до вписаните обстоятелства и обявените актове и чрез системата за взаимно свързване на регистрите. Следователно, Агенция по вписванията попада в определението за администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, параграф 7 от ОРЗД, независимо от това, че получава актовете и данните от друго лице – заявител по смисъла на ЗТРРЮЛНЦ.

Съгласно решение на СЕС от 04.10.2024г. по дело C-200/2023г. органът, на който е възложено воденето на търговския регистър на държава членка и който публикува в този регистър личните данни, съдържащи се в дружествен договор, който подлежи на задължителното оповестяване по Директива 2017/1132 и му е предоставен във връзка със заявление за вписване на съответното

дружество в регистъра, е както „получател“ на тези данни, така и — в частност доколкото ги обявява — техен „администратор“ по смисъла на тази разпоредба, включително когато договърът съдържа лични данни, които не се изискват от Директивата или от правото на тази държава членка.

В случая Агенцията е сезирана в качеството иМ на администратор на лични данни, а не като орган компетентен да проведе производството по регистрацията, воденето, съхраняването и достъпа до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, както и действието на вписванията, заличаванията и обявяванията в тях. Заявлението е подадено от С. в лично качество, като субект на данни по смисъла на чл. 4, §1 от ОРЗД, а не като съдружник в дружество „ГееСПЕ Концепт“ ООД.

Агенция по вписванията, като администратор на лични данни, е сезирана от физическо лице с искане да бъдат изтрети негови лични данни, обявени на сайта на Търговския регистър.

При преценката относно характера и правното действие на оспореното писмо следва да се съобрази и предвидената в чл. 79 на Регламент (ЕС) 2016/679 специална уредба на правото на ефективна съдебна защита срещу администратор на лични данни. Съгласно цитираната разпоредба, без да се засягат които и да било налични административни или несъдебни средства за защита, включително правото на подаване на жалба до надзорен орган, всеки субект на данни има право на ефективна съдебна защита, когато счита, че правата му по настоящия регламент са били нарушени в резултат на обработване на личните му данни, което не е в съответствие с Регламента. На правото по чл. 79 от Регламента съответства разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД, чиято редакция гласи, че при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс. За допустимостта на жалбата е без значение правният характер на конкретното действие, бездействие или акт на администратора на лични данни, по повод на което се твърди нарушение на установени в Регламента права.

Неоснователно е твърдението, заявено в първоначалното производство, че дружеството не е изпълнило свое задължение да представи заверен препис от акта, подлежащ на вписване, в който личните данни, освен тези, които се изискват по закон, са заличени. Пред Агенция по вписванията са предоставени личните данни, но в случая тя ги обработва. Публикуването на лични данни в интернет сайт, съгласно чл.4, т.2 Регламент(ЕС) 2016/679 е обработване, тъй като е операция с лични данни, като регламентът включва в това определение и автоматичните операции, предвид което задължението е на администратора – Агенция по вписванията.

Съгласно решение на СЕС С-200/2023 Директива 2017/1132, и по-конкретно чл. 16 от нея, както и чл. 17 от Регламент 2016/679 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба или практика на държава членка, която предполага органът, на който е възложено воденето на търговския регистър на тази държава членка, да отхвърля всяко искане за изтриване на неизисквани от Директивата или правото на държавата членка лични данни, съдържащи се в публикуван в регистъра дружествен договор, когато в противоречие с предвидените в тази уредба процесуални правила не му е предоставен препис от договора със заличаване на тези данни.

Цитираното от Агенция по вписванията становище на КЗЛД рег.№ ПНМД-01-116(20) от 01.02.2021г. се явява в противоречие с горепосочените материално - правни норми и с решението на СЕС.

В процесния случай е налице и изрично оттегляне на презумираното съгласие. По смисъла на чл.7, §3, изречения първо и четвърто, субектът на данните има правото да оттегли съгласието си по всяко време, като оттеглянето на съгласие трябва да е също толкова лесно, колкото и даването му. Следователно администраторът е задължен да изтрие личните данни без ненужно забавяне и без да ангажира трети лица. Отказът за изтриване/заличаване на личните данни на жалбоподателя, както и поставянето на условия за извършване на това действие - представяне на препис от дружествения договор със заличени данни, и обуславянето на заличаването от действията на управителя на дружеството, противоречат на разпоредбите на чл. 17, §1, б. "б. ", във връзка с чл. 7, § 3, пр.1 и от Регламента.

С оглед изложеното, жалбата се явява основателна като такава, следва да бъде уважена.

Следва да бъде отменен отказ на Агенция по вписванията, обективизиран в писмо № 66-00-118/07.03.2022г. и Агенцията да бъде задължена да предприеме действия по заличаване на личните данни на Х. С. по негово заявление № 66-00-118/08.02.2022г.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.1 от АПК , ответникът следва да заплати претендираните разноски по списък. Видно от същия, заплатен е хонорар от 1000 лева за първата инстанция и за касационната такава, както и държавна такса от 100 лева. В настоящото производство е осъществена безплатна правна помощ от адв. Ц., като претендираният такъв от 1000 лева следва да бъде присъден в нейна полза.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ на Агенция по вписванията, обективизиран в писмо № 66-00-118/07.03.2022г.

ЗАДЪЛЖАВА Агенцията по вписванията да предприеме действия по заличаване на личните данни на Х. С. по негово заявление № 66-00-118/08.02.2022г. в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията до зоплотш в пжлзо но Х. Н. С. сумата ат 2010 / две хиляди и десет/ лева, представляващи заплатен адвокатски хонорар и държавна такса по АД № 2789/2022г. на АССГ и АД № 9613/2022г. на ВАС.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията да заплати в полза на адвокат Т. Н. Ц. сумата от 1000 / хиляда/ лева за осъществена безплатна правна помощ в настоящото производство.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ